

KÖZELEDŐ ESEMÉNYEK

- November 6-7
Központi
tisztikonferencia
Buffalo, NY
- November 14
Európai vezetői
konferencia
Kastl, Németország
- November 20
Központi cserkészbál
Princeton, NJ
- November 28
Mikulás ünnepély
Melbourne, Ausztrália
- December
Bethlehemezés és
kántálás
Világszerte
- Január 7-9
Kodály hétvége
NY körzet
- Január 3-13
Dél Amerikai jubileumi
tábor
Brazília

EBBEN A SZÁMBAN:

Pillanatképek az
Európai jubi tábor
életéből	2
Gyakorlati anyag	3
Nyári Iskolatábor	4
Neves cserkészeink
képcsarnoka	5
2010 Anna bál
Melbourneben	6
Élményem egy
Magyar
középiskolában	7
MCSSZF
Csikrákoson
ülésezett	8

MAGYAR CSERKÉSZ

LXII. ÉVFOLYAM

VOL. 62 NO. 3

2010. 3. SZÁM

100 éves jubileumot ünnepeltünk Fillmoreban

A Külföldi Magyar Cserkészszövetség Sík Sándor Cserkészparkjában, Fillmoreban NY, USA augusztus 15-én véget ért a magyar cserkészlet 100 éves fennállása alkalmából rendezett 10 napos Központi Jubileumi Tábor.

Lamperth Zoltán, a Park igazgatója már tavaly óta dolgozott, hogy a parkot előkészítse a Parkot a nagylétszámúnak ígérkező rendezvényre. Horváth Mihály clevelandi körzeti parancsnok, akit a tábor vezetésével megbíztak, ugyancsak idejekorán megkezdte a tábor alapjainak kidolgozását, felkérte az altáborok vezetőit, akik megkezdtek törzseik felállítását és altáboraik programjainak tervezését.

Az előkészületek

Az előkészületek kiterjedtek mind a 4 világrészre. Ny-Európából (I.Ker.) 35, D-Amerikából (II.Ker) 24, az USA-ból és Venezuelából (III.Ker.) 401, Ausztráliából, (IV. Ker.) 41, Kanadából (V.Ker.) 152, és a Kárpát-medencei testvérszövetségektől (MCSSZ, RMCSSZ, SZMCS) 34, összesen 687 fő vett részt a táboron.

A világ különböző részéről érkezők nyolc altáborban verték fel sátraikat: Králik László alt. (42 fő családoso), Bodnárné Jámbor Ágnes alt. (86 fő 10-12 éves lányok), Dolesch Melinda alt. (108 fő 13-15 éves lányok), Lindenmeyer Antónia alt. (43 fő 16-18 éves lányok), Szilassy Aladár alt. (92 fő 10-12 éves fiúk), kisbarnaki Farkas Ferenc alt. (100 fő 13-15 éves fiúk), dr.Némethy György alt. (37 fő 16-18 éves fiúk), és a Bodnár Gábor alt. (88 fő programtörzs). Az infrastruktúrát a 2 konyhán 39 fő, a gyengélkedőben 12 fő, a műszakiaknál 21 fő, a médiánál 9 fő, szolgáltatta, és mindennek irányítását a 26 fős törzs látta el. Közülük többen nem a tábor egész ideje alatt voltak jelen.

A tábor programja

Közös nagy táborűz

Az első napokon a tábor a kapukat, sátorkörleteket építette. Utána kirándulások, portyák, akadályversenyek és egy közel 40 állomásos pálya segítségével mérték össze a táborok résztvevői tudásukat, a Szövetség vezetősége pedig áttekintést nyert a különböző kerületek tagjainak cserkészismeretéről és magyarságismeretéről.

Az utolsó előtti napokban versenyek és bemutatók következtek. A pénteki versenyeken résztvevő csapatokat, az altáborok fergeteges szurkolása lelkesítette. A szombati bemutatókon a jelenlévő csapatok és kontingensek előre betanult műsorral léptek fel. Ezt már a mintegy 300 látogató is odaadással

és lelkesen tapsolta meg. A nap végén került sor az IDŐKAPSZULA lezárására és betemetésére is, melyben az 50 múlva élő magyar cserkészek számára helyeztük el mai cserkészletünk emlékeit és dokumentumait.

A tábor ideje alatt jó idő járta, az első nap zápora után csak néhány cseppel elejtő felhő tévedt felénk. A táborbontás reggelén eleredt az eső, csak a záró istentiszteletekre hagyta abba. A tábor népe a borús ég alatt a viszontlátás reményében búcsúzott egymástól, a Sík Sándor Cserkészparktól és a 100 éves Központi Jubileumi Táborról.

PILLANATKÉPEK AZ EURÓPAI JUBITÁBOR ÉLETÉBŐL

Kincskereső számháború

Augusztus harmadikán, kedd délután nagy tömegben vonultak fel a cserkészek a táborszéli erdőrészre. Hat bázisról sípszóra indultak az altáborok tagjai a nagy számháborúba. Mindenki-, mindenki ellen harcolt, miközben igyekezett az elrejtett táblákat megtalálni, róluk

a megfelelő színű, rovásírásban írt betűt leolvasni, majd a bázisnál felírni.

Az ebből összeállt hír a konyhához irányította őket. Ott újabb levélből megtudták, hol ásták el a kincset, amit már csupán a jó helyen kellett kiásni.

Számháborúzik az őrs

Leánycserkész I. altábor, tábori napló

Július 31.

Reggel volt egy kis torna. Egy kicsit későn volt a zászlófelvonás. Volt egy finom reggeli. 1910-ből 1913-ba utaztunk úgy, hogy elástunk hozzá egy kávémagot. Azután kiszépitettük a tábort. Nagyon szép lett. Nagyon finom volt az ebéd, amit utána kaptunk. A pihenő után volt mise. Egy kicsit unalmas volt. Aztán építettünk tutajokat, mert azt 1913-ban csinálták a cserkészek. A tutajokkal is csináltuk a tábortűzi számot. Mi ezt megmutattuk a közös tábortűznél. A jós mondta, hogy fogunk menni 1926-ba. Utána még zászlófelvonás volt, aztán takarodó. Akkor mentünk vissza az altáborba.

Leány I altábor

A Farkastanya naplójából

Július 30.: Pénteken érkeznek meg a kiscserkészek is különböző országokból, városokból. 42 kiscserkész és 7 őrsvezető futott be a kiscserkész tanyára Németországból, Svájcól, Ausztriából, Braziliából és Argentínából. Az altábor kerete Kipling Dzsungel Könyve. Az őrök "falkák" lettek, a vezetők a dzsungel vezérállatainak neveit kapták.

Augusztus 1.: Már tegnap megkezdődött a "kuckóépítés". Az őrök bementek az erdőbe, az ott talált anyagból kunyhót építettek maguknak. Ma folytatták és tökéletesítették ezt a munkát. Délelőtt forgószínpad volt. Az állomások: kötélugrás Andrásnál, énektanulás Kukacnál, zsinórfeltekerés és metázás Emesénél. A kötélugrásnál kitűnt egy lány, aki 95-ször ugrotta át a kötelet megállás és megbotlás nélkül!

Augusztus 2.: Az éjjel esett az eső. A sár visszatért az életünkbe, vagyis a házunkba...

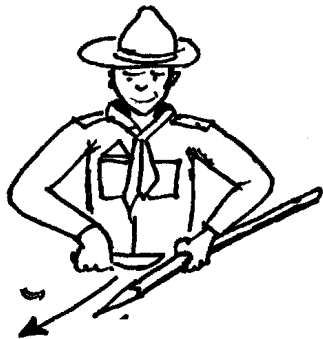
Ma elkészült az altábor kapuja. Ugyancsak elkészült két nagyszerű polcos cipőtartó. Ezzel megszűnt a sáros bakancs- és papucsos tülekedés a bejárati folyosón. Megszűnt az átbukdácsolás az ajtók előtt ... Beindult a pusziposta. A Farkastanya adja a postásokat.

Farkastanya lakók gyűlése

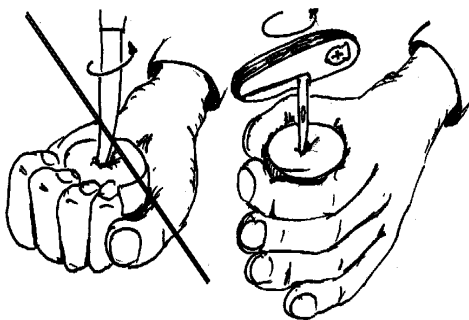
GYAKORLATI ANYAG

FARAGÁS

Nyársat faragni

Nyársat faragni nem nehéz. De ügyelj arra hogy mindig a testtől elfelé a testtől dolgozz.

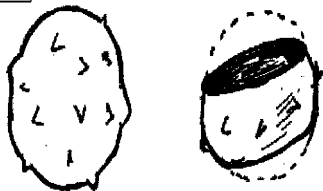
Faragás közben forgasd egy kicsit a nyársat, hogy a hegye szép kerek legyen. Igyekezz a nyárshoz friss veszőket használni, mert az nem gyulad meg sütés közben.

Kéregből

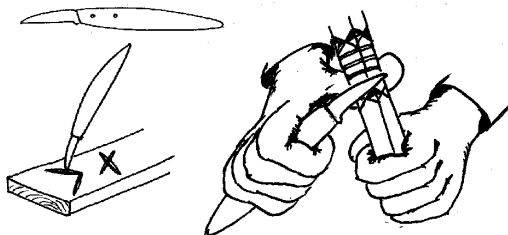
Gubacsból

Nyakkendőgyűrűt faragni

Ha gyűrűt faragsz, akkor a fát ne a tenyeredben fogd mert beleszúrsz a kezedbe, hanem ujaid között vagy egy deszkán dolgozz. Gyűrű készítéshez vágj le egy kb. 3 cm széles darabot egy mogyoró- vagy fenyőbotról.

Szintén nagyon jó a vörösfenyő kérge is. Az nem csak puhább de mutatós is.

Magyarországon van az ugynevezet gubacs is. A gubacs a tölgyfának egy daganata ami attól keletkezik, hogy egy darázs beleteszi a petéjét. A gubacs nem csak mutatós, hanem nagyon könnyű faragni is.

Faragás

A rovásnál a kés hegyével kell dolgozni. Erre főleg rövidpengéjű faragókések jók. Faragásnál a kést a négy ujjal fogod és a hüvelykujj felé vágsz. Ehhez erős kéz kell.

NYÁRI ISKOLATÁBOR

Július 3. és 18. között Fillmore, New Yorkban, a Sík Sándor Cserkészparkban a Külföldi Magyar Cserkészszövetség szervezésében megtartották a 2010-es nyári iskolatábort. Célunk magyar környezetet teremteni, amelyben külföldön élő, magyar származású, magyarul beszélő gyerekek testi és lelki biztonságban magyar nyelvkészségüket fejlesztik. 34 diák gyűlt össze. A diákokkal 17 tanár és cserkészvezető minden ellenszolgáltatás nélkül foglalkozott.

Egy magyarországi 20 éves cserkészvezető megfigyelései a táborról: "Megérkeztem a Sík Sándor Cserkészparkba, a Nyári Magyar Iskolatáborba. Ezt a táborot a KMCSSZ (Külföldi Magyar Cserkészszövetség) szervezi, nem csak cserkészeknek, hanem minden amerikai magyar gyerekeknek 7 és 14 év között, egyfajta magyarságismereti elmélyülés céljából.

Az első ott töltött napom úgy indult mint egy rendes tábor: ébresztő, zászlószertartás, reggeli. Egy átlagos nap a táborban úgy nézett ki, hogy délelőtt tanítás, utána ebéd, aztán csendes pihenő, délután forgószínpad (kézműves-sport-énektanulás), utána ismétlőóra, vacsora, őrsi idő, zászlószertartás és végül tábortűz.

Az én feladatom az volt, hogy a délelőtti tanítás alatt a magyarul gyengébben olvasó gyerekekkel külön olvassak. Érdekes feladat volt. Magyarországi olvasókönyvből dolgoztunk, és fel kellett ismernem, hogy ami egy otthoni gyereknek ideális szöveg olvasásra, az egy itteni magyarnak nem. Mert míg otthon a gyerek összeszedi 8-10 éves korára azt a szókincset, ami egy monda vagy egy népmese megértéséhez szükséges, addig egy itteni minden 3. szónál megakad. Honnan kéne szegénynek tudnia, hogy mi az a „kikandikál”, vagy „pipiskedik”? Vagy mit kezdjen egy olyan verssorral, hogy „ágak-bogak gyér nyílásin át”, miközben beszélni is csak akadozva tud magyarul? De nem siettünk sehová, minden szót gondosan elmagyaráztam, és a tábor végére már rengeteget értünk el. Délutánonként főként a kézművesben segítettünk, tök jó dolgokat csináltunk, és nagyon ügyesek voltak a gyerekek.

Kétszer mentünk el a táborból, egyszer egy közeli folyóhoz gyalog, később pedig a Letchworth állami parkba, amit a helyiek kis túzással a „Grand Canyon of the East” azaz keleti Grand Canyon néven emlegetnek. Nagyon szép hely, három hatalmas vízeséssel.

A tábortűzeken szinte minden éneket ismertem, és a játékok nagy részét is. Az utolsó tábortűzet én vezettem, mindent bele adtam, hisz végül is a komplett magyarországi cserkészlet becsülete múlt rajta. Jól levizsgáztam.

A vizsgáról jut eszembe: az egyik vezető a tábor alatt készült a cserkésztszti vizsgájára, ami a vezetőképzéshez való jelentkezéshez kell, tudniillik a Külföldi Magyar Cserkészszövetség megköveteli vezetőitől az alap magyar írás-olvasás tudását, szóval mivel ez egyfajta magyarságismereti emelt szintű érettséginek tekinthető, Pigniczky Eszti, a táborparancsnok kíváncsi volt, hogy egy átlag magyarországi vajon meg tudja-e írni. Ezért hát megírtam. Volt benne irodalom, történelem, sport, filmművészet meg minden, amihez a magyaroknak valaha is köze volt. Nem volt könnyű, főleg hogy egy percet se készülhettem rá előre, de most is sikerült megvédeni az országom becsületét, 78%-os eredménnyel átmentem.

Jövőre is várjuk a nyári iskolatáborba az érdeklődőket, 2011 július első felében.

Összességében tehát nagyon jó élmény volt a tábor, és széles betekintést adott az észak-amerikai magyarságról. Mindenki magyarul beszélt, és a gyerekek még akkor is igyekeztek mindent magyarul mondani, amikor nem volt senki a közelben, aki rájuk szólt volna, ha angolul beszélnek.

A táborparancsnok, Pigniczky Eszti nagyon értette a dolgát. A többi vezetőre és tanárra se lehetett panasz, mindenki lelkesen és vidáman végezte a dolgát, és szerintem ezért volt a tábor feltűnően zökkenőmentes.” Dobai András Magyarországról

Álljanak itt a diákok rövid beszámolói mint visszajelzés:

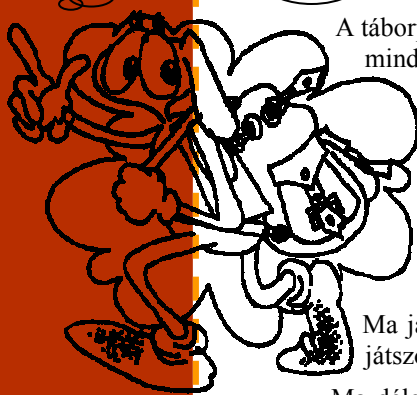
Készítettem egy tarsolyt, hogy beletegyem a malom bábokat. Én szeretem a kézügyességet. Mentünk misére is. A pap mesélt Jézusról.

Én a segédtszti osztályban vagyok. Ma sok nyelvtant tanultunk. Délután furulyáztunk és sokat énekeltünk. Az egész tábor témája a János Vitéz (Petőfi Sándor költeménye).

Ma játszottunk egy vízi játékot, és én szerettem. Ki kellett szabadítani a francia királylányt, és utána játszottunk kötélhúzó játékot.

Ma délelőtt az osztályban folytattuk a honfoglalást és Botondról is olvastunk. Én egy órában két követ kaptam (malom bábút).

Iskola után mentünk úszni a Letchworth uszoda medencébe. Olyan izgalmas volt az úszás, és jó hideg volt a víz.

Ma az osztályba jött a János vitéz! Elmesélte, hogy hogyan kapta a Kukorica János nevet. Egy picit szomorú volt.
Ma délután készítettünk álarcokat a következő táncházra. Sportoltunk és énekeltünk. A szerepünket is megtanultuk.
Ma volt a kirándulás a Genesse folyóhoz. Én élveztem a kirándulást, mert az erdőben volt sok klassz dolog. Élveztem a táncházat
Ma egész nap esik az eső. A végén már egy picit lecsillapodott, amikor a boszorkányok jöttek. A boszorkányok ellopták Fannit és majdnem megfőzték. Elloptuk a söprűket a boszorkányoktól, szóval nem volt semmi erejük.
Külön köszönet a Pannon Telecom (www.pannontel.com) cégnek, aki támogatásával lehetővé tette az idei Nyári Iskolát.

Pigniczky Eszter cscst., Cleveland, OH

Életképek az iskolatáborból

NEVES CSERKÉSZEINK KÉPCSARNOKA

vitéz Kisbarnaki Farkas Ferenc

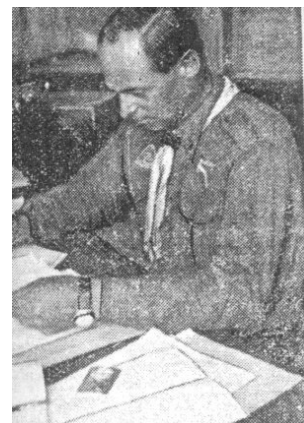
1892-1980

1947 Közben kisbarnaki Farkas Ferenc főcsérkész lerakja cserkészzetünk alapjait nyugaton (díptábor Heerte Alsószászöld)

1952 Cleveland: Főcsérkész úr első amerikai szemle útján; mellette Chászár Ede csapatparancsnok

Pillanatsfelvételek Feri bá életéből

2010 ANNA BÁL MELBOURNBEN

Az idén is, mint minden évben, a Magyar Házban tartottuk meg az Annabált.

Itt Ausztráliában a tél közepét jelenti ez a tradicionális bál, de érdekes módon senki sem fázik.

Nagy buzgalommal készülődnek a cserkészek és cserkész szülők. Már péntek este feldíszítik a termet és szombat reggel korán kezdik a sütést-főzést. Az idén is, mint már annyi éve, Tóth Zsuzsa vezeti a konyhát, azért olyan finom a vacsora.

Mindenkinek megvan a beosztása és mindenki lelkiismeretesen végzi a vállalt munkát.

Van aki a jegyrendelést veszi fel, más a bejáratnál a kaput díszíti fel, a harmadik a bevásárlást vállalja ... Már évek óta így megy ez, nekem is megvan a beosztásom, és ha jövőre nem tudom megtenni amit az idén vállaltam valaki más biztosan örömmel átveszi.

Talán a hangyabolyhoz hasonlítanám. Senki sem panaszkodik és mindenki örül ha valamit rábízunk.

Az idei bál egy kicsit más mint az előzők.

Az idén a Bálanya Kovássy Marianne.

Marianne a legtapasztaltabb cserkésztestvér akinek gondjára bízta az összes ausztráliai magyar cserkészt. Bár nem a legfiatalabb, de nagyon jó példakép a fiataloknak és felnőtteknek is.

Nekünk áldás, hogy köztünk van.

Elvállalta a bálanya szerepét mivel az idén

nincsenek elsőbálozók, a Palotást sem táncolják az idén a cserkészek mert nagyon sokan már elutaztak az Egyesült Államokba, ahol augusztus elején kezdődik a Jubitábor. A 100 éves magyar cserkésztestület ünneplik a Jubitáborban.

De azért mégis vannak táncosok és nem is kevés - hat pár. Bár nem túl fiatalok, de mindent megtesznek, hogy színvonalas előadást nyújtsanak. Ők a cserkész szülők és cserkészbarátok, akiknek nem jutott „-elsőbál”, mert ahol ők fiatalok voltak (Magyarország, Délvidék, Görögország és Erdély) ott nem volt szokás.

A legnagyobb tapsot Ugrai Kati és férje Zsolt kapja.

Ez aztán a bátorság! Ők megmutatják mindenkinek, hogy a toloszék nem tart vissza attól, hogy jól érezd magad és táncolj.

Mindent lehet, csak akarni kell, ez az igazi cserkész szellem.

Nagy izgalommal végig is táncolták a párok mind a három táncot ami után a Bálanya megnyitotta a bált egy csárdással melyhez aztán amihez mindenki kapcsolódott. Minden korosztály táncol és mulat.

Még a kis óvodások is, akik a cserkésztestületnél a Maci őr tagjai, ellesik a felnőttektől, összefogóznak és járják a csárdást.

Megfogadjuk, hogy jövőre is eljövünk, mert ilyen jól csak az Anna bálon lehet szórakozni.

Jó munkát!

Bartha Gábor fncs., Melbourne, Ausztrália

Bál ünnepélyes megnyitása

Bál bizottság

ÉLMÉNYEM EGY MAGYAR KÖZÉPISKOLÁBAN

Több nagynevű egyházi középiskola vállal egy évre magyar származású vendégdíákokat. Az iskolák szeretettel fogadnak bármilyen felekezethez tartozó diákot. A vendégdíákok részt vesznek az iskola rendes tanulási és egyéb programjain. Az iskola kollégiumában vagy az iskola által kiválasztott családnál laknak. Az iskola egyik pedagógusa mentorként foglalkozik a programon résztvevő külföldi diákokkal. A diákokat a Külföldi Magyar Cserkészszövetség (KMCSSZ) magyarországi képviselője fogadja a reptéren, eljuttatja az iskolákba és kapcsolatot tart velük. A magyarságörző célt figyelembe véve, az iskola a tandíjat, lakást és étkezést önköltségi ár alatt, évi US\$1000-ért biztosítja. A program egyik résztvevőjének beszámolóján keresztül igyekszünk a program hatását ismertetni.

Mielőtt eljöttem Magyarországra, a magyarságom nem sokat jelentett nekem. Büszke voltam, hogy egy másik országhoz tartoztam, de a történelme, irodalma és gazdag kultúrája nem foglalt sok helyet az agyamban. Aztán 2009 márciusában megkaptam azt a lehetőséget, ami megváltoztatta ezt az egészet. Eldöntöttem, hogy egy évre elhagyom otthonomat, kényelmes szobámat, kedves baráti körömet, és elutazom Magyarországra, Miskolc városába, egy olyan idegen helyre, ahol még anyám se járt. Félénken beültem az első órára, egy ismeretlen osztályba, miközben elgondolkodtam azon, hogy mi lesz velem az elkövetkező hónapokban. Lassan, de biztosan beilleszkedtem a 10.b osztályba, a kollégiumba és közben megismerkedtem Miskolc városával is. Sokszor a változás problémákat hoz magával, és ebben én sem számítottam kivételnek. Ősszel és télen volt néhány probléma, a többségük a rám szakadt, új, nagy szabadság miatt volt. De ezek a problémák feloldódtak, mire hazamentem december végén, és az új évet boldogan ünnepelem családommal.

A beilleszkedéssel ellentétben nagyon gyorsan hozzászoktam a magyar iskolarendszerhez. Félévkor, stabil 4,5-re álltam. Ezen kívül nagyon alaposan megismerkedtem a magyar történelemmel, irodalommal és szépen fejlődött a magyar és német tudásom is. Személyesen tapasztaltam meg a rengeteg különbséget a magyar és amerikai iskolarendszer között. Számomra ez jelenti a leghasznosabb részt, mert ezzel a tudással fel tudom használni mindkettőből a saját előnyeit.

Ezek a pillanatok nagyon jók voltak, de meg kell mondanom, hogy az év legjobb része, az én kedvenc élményem az volt, amikor a tavaszi és érettségi szünetekben elmentem Kárpátaljára, egy Calasantius Training Program diák ismerőshöz, akinek a szülei egy árvaházat vezetnek. Sokan mondták az utazásom előtt, hogy Ukrajna egy sokkal szegényebb ország, mint Magyarország, de csak akkor fogtam fel teljesen, amikor megláttam. Az egyik napon ennivalót mentünk osztogatni húsvét előtt, és volt egy ház, ahol nem volt közvilágítás, alig volt benne bútor, és a kisfiú halálos betegségben szenvedett, csupán a pénz hiánya miatt. Amikor a "gyerekeimmel" találkoztam, szintén kinyílt a szívem és rájöttem, hogy milyen önző, szemtelen ember vagyok. Körülbelül 25 gyerek lakik ott, három külön nevelőcsaládnál. Rendesen járnak iskolába, tanulnak, játszanak, mintha maguk mögött hagyták volna rémes múltjukat. Velük alapítottam a Ráti (a falu, ahol van a gyermekotthon) cserkészcsapatot, ami még csak három őrsből áll, de így el lehet mondani, hogy ők már túlhaladták a buffalói csapatot, tehát van egy minimális előnyük abból a szempontból! Megtanítottam az alap cserkészdolgokat és remélem, hogy a faluban élő őrsvezető folytatja a munkámat, és sok sikert kívánok neki!

A miskolci jezsuita gimnázium kórusa

Ahogy már említettem, nem volt valami könnyű dolog kibírni ezt az évet, de biztos vagyok abban, hogy elmenni még nehezebb lesz. Kötöttem itt számtalan új barátságot, szereztem önbizalmat, függetlenséget, és a legfontosabb: szereztem élettapasztalatot. Az év során érettebb lettem, és amire tényleg nagyon büszke vagyok: igazi magyarrá váltam. Tehát ezekkel a szavakkal üzenek mindegyik külföldön-élő magyar gimnazistának: ezt a lehetőséget muszáj elfogadni, mert ahogy mondják az angol-ajkúak "It's a once in a lifetime experience!"

Szeretnék köszönetet adni: a családomnak, a KMCSSZ-nek, a Fényi Gyula Jezsuita Gimnáziumnak, a 10.b osztálynak, a tanároknak, a nevelőknek, Forgách Péternek, Tóth Zoltánnak, a budapesti ismerőseimnek, és mindenkinek aki segítséget nyújtott, amikor szükségem volt rá!

Marshall Jessica, Buffalo, NY, USA

Magyar Cserkész
A külföldi magyar cserkészek lapja.
Megjelenik negyedévente.

Kiadja a Külföldi Magyar Cserkészsövetség
2850 Route 23 North
Newfoundland, NJ 07435, USA

Szerkesztőbizottság:
Szerkesztő: Szórád Gábor cscst.
Glaser János cscst., Jablonkay Péter cscst.,
Lendvai-Lintner Imre cscst..

**A cikkeket, hozzászólásokat, véleményeket,
ötleteket az alábbi címre kérjük:**
Gabona@aol.com

**M
C
S
S
Z
F
ó
r
u
m
a
g
y
ú
j
l
e
t
é
s
P
i
l
l
a
n
a
t
k
é
p
e
i**

MCSSZ FÓRUMA CSÍKRÁKOSON ÜLÉSEZETT

A Magyar Cserkészsövetségek Fóruma (MCSSZF) 2010. október 2-án, Erdélyben, Csíkrákoson tartotta idei második kihelyezett ülését. Az ülésen megjelentek az anyaországi (MCSSZ), erdélyi (RMCSSZ), felvidéki (SZMCS), kárpátaljai (KáMCSSZ) nyugati (KMCSSZ), és a vajdasági (VMCSSZ) magyar cserkészsövetségek elnökei és főbb tisztségviselői. A házigazda szerepét a RMCSSZ vezetősége töltötte be.

Az ülés résztvevői meghallgatták a tagszövetségek beszámolóit az elmúlt időszak eseményeiről. Továbbiakban a közös "Cserkész" havilap helyzete, a lengyel-magyar cserkészsövetségek következő közös értekezletének témái és a közös vezetőképzési koncepció kidolgozása került napirendre. Megvitatták a magyar cserkészsövetségek esetleges WOSM (Cserkész Világszervezet) tagságával kapcsolatos kérdéseket. A jelenlevők támogatták, hogy MCSSZ javasolja a WOSM alapszabályának módosítását amely lehetőséget tesz a határon túli szövetségek belépését. A MCSSZ a javaslatot több más ország szövetségével már ismertette, és támogató visszajelzéseket kapott. A MCSSZF-et bemutató és az utolsó húsz év magyar cserkészés eredményeit összefoglaló Almanach 140 oldalas terjedelemben az ülés idejére időben megjelent.

Összeállították a MCSSZF közös programjainak listáját az elkövetkezendő időszakra:

- + 2010. nov. 5-7., Képzésvezetők Találkozója, MCSSZF, Budapest
- + 2010. nov. 11-14., III. Lengyel-Magyar Cserkészsövetségek Találkozója, RMCSSZ, Nagybánya
- + 2010. nov. 19-21., Továbbképzési tiszti konferencia, MCSSZ, Budapest
- + 2010. december 11., Betlehemi Békéláng, OEPP, Bécs
- + 2011. április 30., Cserkésznap, mindenütt, világszerte
- + 2011. május 6-8., Tisztújító MCSSZF közgyűlés, MCSLSZ, Budapest
- + 2011. augusztus 20., Szolidaritás tüze, mindenütt, világszerte
- + 2011. okt. 1-2., Kihelyezett MCSSZF ülés, SZMCS, Fülek, Felvidék

Szombat este a Csíki Székely Múzeumban a RMCSSZ 20 éves fennállására és a magyar cserkész 100 éves évfordulójára cserkész történeti kiállítás nyílt. A megnyitó keretében, melyen megjelentek az ülés résztvevői, bemutatásra került a frissen kiadott Magyar Cserkész Almanach (Cserkész az összmagyarág szolgálatában).

Az ülés résztvevői megerősítették a magyar cserkész valláserkölcsei és nemzeti érzelmű, összmagyar elkötelezettségét.